

Han anerkendte Hensigtsmæssigheden af den ny § 17, som fastsætter, at alle Spørgsmaal vedrørende Skatteligningen, Opkrævningen osv. i Kjøbenhavn skulle fastsættes ved kongelig Anordning efter forudgaaet Forhandling med Kommunalbestyrelsen. Derimod fandt han, at der er adskillige af Bestemmelserne om Fastsættelsen af den skattepligtige Indkomst og Formue, som vilde være mindre vel anvendelige paa københavnske Forhold. Efter hans Opfattelse vilde det derfor ikke være muligt uden videre at bringe de Bestemmelser, som Lovforslaget i saa Henseende indeholder, til Anvendelse ogsaa ved den københavnske Ligning. Jeg erkender, at man kan have forskellige Meninger om, hvorvidt denne eller hin Regel vedrørende Udfindelsen af Indkomsten i de enkelte Tilfælde er den hensigtsmæssigste og bedste, men det forekommer mig, at de Regler, som Forslaget om Statsindkomstskatten i saa Henseende indeholder, dog gennemgaaende ere saa gode og vel gennemtænkte, at det neppe skulde kunne volde nogen meget stor Betænkelighed for Københavns Kommune at acceptere dem ogsaa som Grundlag for sin egen Beskatning. Naar det ærede Medlem nærede Betænkelighed ved, at Offentliggørelse af Skattemønstrene fremtidig bortfalder, ligesom ogsaa ved Bestemmelsen om Straf for manglende Selyangivelse, hvilken ikke synes ham streng nok, maa jeg erindre om, at den første Bestemmelse stadig har været forudsat som et Led i den hele Ordning, og at Straffebestemmelsen har været Genstand for megen Tvivl og megen Modstand under Sagens tidligere Behandling, saa jeg tror, at hvis det, som nu her foreslaas, bliver gennemført, maa det siges at være ganske tilfredsstillende. Det ærede Medlem for Randers Amt 3die Valgkreds (Bjerre) spurgte, om det ikke vilde være rigtigt at beskatte Folk, som bo i Udlandet, men eje faste Ejendomme her i Landet. Jeg skal i den Henseende gøre opmærksom paa, at hertil sigtende Bestemmelser netop findes i Lovforslaget, og jeg skal henvise til §§ 2, 4 og 10, hvoraf det fremgaar, at Folk, som bo i Udlandet, men eje fast Ejendom her i Landet, blive undergivne saavel Indkomst- som Formueskat. — De ærede Medlemmer for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), Københavns 2den Valgkreds (Benzon) og Esbjerg (Bluhme) have udtalt sig imod Aktieselskabers Beskatning. Medens de erkende, at der kan være adskilligt, som taler for at beskatte Aktieselskaber til Kommunen, finde de, at det ikke kan

begrundes, at paalægge Aktieselskaber Skat til Staten; det er en umiddelbar Dobbeltbeskatning af Aktionærerne. Jeg skal derfor sige, at min Opfattelse af dette Forhold ligger de ærede Medlemmers meget nær. Jeg tror imidlertid, at saaledes som Skatten nu er foreslaaet, ere de værste Kanter slebne af den. Hvis man skulde ønske at gaa til helt at undlade Beskatning af Aktieselskaber til Staten, vil det i øvrigt være et Skridt, som jeg kan slutte mig til. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) ønskede, at Reglerne om Størrelsen af det skattefrie Beløb, der bringes til Afdrag i Indkomsten, skulde være de samme for større Landsbyer, som f. Eks. Odder, som for Købstæderne. Det foreslaaede Afdrag er for Købstæderne 700 Kr. og for Landet 600 Kr., samt for hvert Barn henholdsvis 85 og 70 Kr. Jeg skal lade staa hen, om der er synderlig Grund til at træffe en saadan Bestemmelse for de større Landsbyer. Gennemførelsen vilde ikke være uden praktisk Vanskelighed. Det Skelmemærke, der maatte anvendes, maatte nærmest være det, at der for den vedkommende Landsby er udfærdiget købstadlignende Bygningsvedtægt. Der findes jo adskillige større Landsbyer eller Stationsbyer, hvor Købstædernes eller mulig Frederiksbergs Bygningslov er bragt til Anvendelse. Men der maatte tillige fastsættes en bestemt territorial Grænse; thi medens Købstaden er en Kommune, er Landsbyen kun en Del af en Kommune, og den omtalte Regel skulde kun bringes til Anvendelse paa den Del af Kommunen, som er egentlig købstadmæssig bebygget. Jeg vilde da finde det hensigtsmæssigt, hvis man skal have en saadan Bestemmelse, at Finansministeren fik Bemyndigelse til at bringe Reglen til Anvendelse, hvor samtlige Omstændigheder skønnes at tale derfor. Under denne Form antager jeg, at Bestemmelsen vilde volde mindst Vanskelighed. — Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) vilde overhovedet ikke, at der maatte ydes større Afdrag i Kjøbenhavn og Købstæderne end paa Landet. Det er at favorisere Indvandringen til Byerne, naar man stiller dem gunstigere. Men ud fra det Synspunkt, der ligger til Grund for Afdraget, er der ikke nogen Favorisering hverken af By eller af Land. Grundtanken med Afdraget er, at der fra enhver Indtægt skal draget et saa stort Beløb, som efter Omstændighederne maa betragtes som et Eksistensminimum. Af det Beløb, der hører til, simpelthen for at